

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Kedaj in kako se vino umetno čisti.

Marsikatero vino se noče samo po sebi popolnoma očistiti. No vino, napravljeno iz deloma gnjilega grozdja, se pa že celo noče popolnoma očistiti. To že posebno tedaj ne, ako je še alkohola revno, ako je slabotno. Da, iz deloma gnjilega grozdja narejeno slabotno vino ima pa tudi lahko to lastnost, da se v sodu sicer očisti samo po sebi, ko pride pa sè zrakom v dotiko, se pa grdo skali ter zgosti. In takih vín se letos po Dolenjskem pa tudi drugod ne majka. Taka vina so tudi skrajno nestanovitna, pokvarjenju jako podvržena. Sv. Jakoba njim ni za čakati, brez da bi se jih po umetni poti ne čistilo. Da se pa tako vino po umetni poti učistiti zamore, potrebno je, da se z njim kak poldrugi mesec, ali vsaj kak mesec poprej tako postopa, kakor smo to v zadnji številki „Dol. Nov.“ povedali. Po umetni poti čisti se vino lahko z različnimi sredstvi, katera čistila imenujemo. Vseh čistil pa ne bomo tukaj naštevali, ter njih uporabo popisovali. Navesti hočemo le dve čistili, kateri ste vsakemu najbolj pri roki, kateri najmanj

stanete, pa prav dobro čistite. Ti dve čistili ste: jajčji beljak in pa želatina. Kaj da je jajčji beljak, vé pač vsak. Kaj je pa želatina? Nič drugega ni, kakor popolnoma učiščen mizarski klej (lim) je to, katerega trgovci, ki jestvine prodajajo, zlo vsi imajo.*)

No sedaj povejmo, kako se vino z jajčjim beljakom in želatino čisti.

1. Z beljakom čisti se tako-le: Na vsak hektoliter vina vzame se dva surova beljaka brez vsega rumenjaka (žutaka.) Na vsak beljak vzame se tudi ščepec fino stolčene soli. Osoljene beljake se s kako čisto metlico, narejeno iz lubada oproščenih, toraj obeljenih šibic, v skledi ali pa v škafu kaj dobro stepe, tako da se spremene v tako zvani sneg. V bolj gosposkih kuhinjah imajo kuharice za tepenje takega snega iz žice nalašč za to napravljene tepešce, kateri še boljše ustrezajo nego lesene metlice. Kadar je sneg narejen, pusti se ga toliko časa na miru, da zopet izgine, da se zopet povodi. Povodeni sneg zlije se v večjo posodo, večji škaf ali v kako kadico, kar je od

*) V Novem mestu prodajajo želatino gg: Oblak, Pauser, v Kandiji g. Kastelic.

PODLISTEK.

Kuga v Indiji.

Indija, dežela, katera je vedno slovela po svojem bogastvu, svoji rodovitnosti, „deveta dežela“, je sedaj strah celi Evropi, in to po vsej pravici. Več mesecev namreč razsaja tam uže strašna kuga, in nevarnost, da se ta bolezen zanese v Evropo, je velika, ker je promet z Indijo jako živahen, osobito seveda se po ladijah lahko kuga prinese v naše kraje.

V velikem mestu Bombayu, kjer kuga najbolj razsaja, umrlo je lansko leto 8000 ljudij več kakor prejšnja leta, in je gotovo, da je to povzročila kuga. Ta bolezen je že pred veliko leti strašila Evropo, vedno zopet se je čula vest, da tu pa tam v Indiji in sosednih deželah v Aziji bolj ali manj hudo razsaja; vsekako je pač tam doma. Toda tako strašno razširila se nikdar ni,

kakor sedaj; uzrok je pa temu gotovo ta, da je v Indiji nastala po velikih povodnih in slabi letini v minolem letu huda lakota, katera je najboljša podlaga za razširjenje kuge.

Indija je last Angležev, katerih je kakor tudi drugih Evropejcev mnogo tam, velika večina pa je domačega ljudstva, katero živi strogo po svoji stari šegi, odločeno po stanovih in plemenih. Lakota in njena hči kuga razsaja seveda najbolj med revnimi ljudmi najnižjih stanov, katerim primanjkuje vsega, ne le najpotrebnejše hrane, temveč tudi prebivališča in oblačila, človeku spodobnega. Ne ustraši se pa ta bolezen tudi ne boljših plemenov, bogatašev, kakor napada tudi Evropejce; toda kdor le more, beži iz okuženih krajev, zastanejo večinoma le najrevnejši; ubegli pa nosijo kal boleznii pogostoma uže v sebi in tako zanašajo le-to v še neokužene kraje.

Človeka, katerega je napala kuga, prične boleti glava, prime ga huda vročina, v kratkem

množine vina odvisno. V to posodo priliva se mu prav po malem vina, katerega se misli čistiti, to pa med rednem tepenjem z metlico, ali pa z kuhinjsko tepešco. Ko se je čistilo močno spenilo, tako da je že škaf skoro poln, ulije se to hitro pri véhi v sod, v katerem se ga s kakim prav čistim kolom, kakih 10 minut vinu primešuje. Na to se sod zabije in 8 dni na miru pusti. Čez 8 dni se mora pa učišeno vino na vsak način v drug sod pretočiti. In prav se stori, ako se pri tem pretakanji zlo zdelanemu vinu nekoliko finega alkohola doda, recimo na vsacih 10 hektolitrov 1 liter. Vino vsled čiščenja in pretakanja res da nekoliko shujša, ubije se, pa v par tednih zadobi zopet svojo prvotno moč in slast.

2. Z želatino čisti se tako-le: Vzame se je na vsak hektoliter vina pol tablice, pa tudi celo. Poslednjo množino za prav kalno vino. Tablica raztolče se v možnarju na koščke, pa ne na prav drobne, ampak tako debele, da pride iz vsake tablice le 20—30 koščekov. Zdrobljene koščke dene se v čisto nov glinast tako velik lonec na vino kuhati, da obseže toliko pol litrov, kolikor se je tablic želatine vzelo. Toraj za deset tablic, držati mora lonec 5 litrov. Med kuhanjem se mora želatino vedno mešati, da se ja ne prismodi. Ko se je vsa želatina razpustila, dene se lonec čez noč v hladno klet, tje, da ga nihče ne prevrže, in pokrije se ga z deščico. Drugo jutro, ali pa drugo popoldne, zlije se razpuščeno želatino v velik škaf ali pa malo kadico, kar se ravna po njeni množini, in postopa se z njo dalje isto tako, kakor z jajčjimi beljaki. Dotaka se namreč prav po malem, v vednem curku vina, katero se misli čistiti, med vednem tepenjem z metlico ali pa tepešco. Ko je posoda že zlo polna jako peneče

času postane tako slab, da obleži, ter napravijo se velike krvne bule v bokih in pod pazduho; v štirih, petih urah reši ga smrt nadaljnega trpljenja. V manj hudih slučajih traja bolezen več dni, kdor pa uide smrti, potrebuje več tednov, da zopet popolnoma okreva. Angleška vlada trudi se, da bi omejila bolezen s tem, da bi poiskal vsak, kdor oboli, bolnico, kjer bi imel vsaj najpotrebnejšo zdravniško pomoč; če je to na deželi uže itak skorej nemogoče, je tudi v mestih težko preskrbeti tako veliko množico ljudij. Med tem pa, ko najrevnejši stanovi hvaležno pripoznajo dobroto bolnišnic, se višji stanovi in plemena nikakor ne dajo dovesti v bolnice, temveč raje doma pričakujejo gotovo smrt, samo da varujejo čast svojega plemena, katera bi bila seveda oskrnjena, ko bi prišel v dotiko z navadnim reynim delalskim ali kmetskim ljudstvom. V svoji trmi raje umirajo brez vsake pomoči in še svoje domače ljudi spravljajo v nevarnost. Domačini so mohame-

se tvarine, neha se z tepenjem, izlije se jo v sod, v katerem se jo kakih 10 minut z kolom vinu primešuje. Pretočiti se mora z želatino čiščeno vino seveda tudi.

Ker je pa marsikatero vino muhasto, tako da noče jednega ali družega čistila sprejeti, stori vsak najboljšje, ako prej ko se loti celi sod čistiti, šele skusi, bode li vino dotično čistilo sprejelo ali ne. To skušnjo naredi se v $\frac{1}{4}$ litra vina, z dodatkom prav majhne množine beljaka ali pa želatine. Ako po dodatku, v vinu koj neke sive capice nastanejo, je to gotovo znamenje, da bode v sodu čistilo uplivalo. Ako pa te prikazni ni, ne gre vino z dotičnim čistilom čistiti, ampak seči se mora po družem.

Rojaki, volitve!

Kakoršne postave — takova sreča državljanov; kakoršni poslanci, take postave. To je dandanes, ko se nobena postava ne razglasi, ako je ne sprejme državni zbor, popolnoma resnično. Kako važno mora biti tedaj za vsacega pametnega človeka, volilca, da voli poslanca, vestnega in vernega poštenjaka, kateremu je mar prava sreča ljudstva! Da, kakor si posteljejo volilci, tako bodo ležali dolgo vrsto let!

Volitve v državni zbor so razpisane za mesec marcij. Kranjska bode volila 11 mož, ki gredó na Dunaj popravljat postave, ki doslej nikakor niso vse take, da bi res mogle biti v srečo podložnim. Zato volilci, pozor! Sedaj je čas, na delo!

Vsakdo naj se dobro podučí, koga bode volil. Popraša naj izkušene može, od katerih vé, da so vneti za vero katoliško, narodnost slovensko in sploh za pravo srečo našega ljudstva. Taki sve-

danske vere, in tudi ta prepoveduje jim, kakor nekateri trdijo, prenesitev bolnika iz domače hiše. Tako silno je nastopila kuga v Bombayu in okolici, da se celo med voznjo na železnici večkrat zgodi, da tega ali onega napade, ter se potem mrtev več časa še mej sopotniki nahaja. Mrličje iz bolnic sicer pokopavajo, deloma tudi sežigajo; v nekaterih krajih pa, kjer nedostaja bolnic in je ljudstvo vse revno, tako da še pogreba ne more plačati, kjer tudi vlada nima dovolj ljudi, da bi pokopavali mrličje, tam napravili so visoke stolpe, v katere donašajo umrle ter jih puste tam kot rop zverjadi in pticam roparicam.

Kakor je to grozno in strašno, tako je tudi žalostno, da zdravilstvo nima do sedaj nikacega gotovega sredstva zoper to bolezen. Prvi pogoj, da se človek vbrani tej bolezni, je snažnost, najstrožja čistost stanovanja in osebe same ter zadostna hrana. Od sto obolelih umre jih čez 75. V najzadnjem času našel je v Parizu nek zdravnik

tovalci pa so Vam pred vsemi vrli slovenski duhovni in pa konservativni slovenski listi.

Tisti volilci, ki so doslej že imeli volilno pravico, bodo letos smeli dvakrat voliti — kakor doslej v mestu ali za kmetske občine in razven tega še v splošnej volilnej kuriji, kjer bodo letos z drugimi vred tudi prvič volili delavci, rokodelci, hlapiči itd., brez ozira na davek, da so le 24 let stari in bivajo 6 mesecev v onem kraju, naj plačajo davek ali ne.

V kmetskih občinah bodete, ljubi Dolenjci, gotovo volili tiste slovenske može, katere Vam priporočé pravi slovenski možje ter Vam jih naznanijo „Dol. Novice“. Glejte pa pred vsem vže pri prvotnih volitvah volilnih mož, da si izberete prave, kremenite značaje — može, ki so res može v pravem pomenu besede; može, kateri imajo vest in pa zlasti stanovitnost, da se ne bodo dali preslepiti sladkej besedi kacega gospoda v gosposkem odelu; može, ki se ne bodo dali pridobiti za kupico vino in kos pečenke, ali podkupiti s petakom ali magari z desetakom. Dobro vemo, da se bode vse to poskušalo. Mamljivcu pokažite vrata, ali pa vsaj zamašite ušesa njegovemu vabljenju — s tem bodete pokazali najbolj, da ste zavedni verni može — tistim, katerih poglavitna moč in učenost je v tem, da znajo zabavljati zoper duhovne, ali kakor oni pravijo — farje.

Posebno pa Vam je treba paziti pri volitvah v petej kuriji, kjer volite z delavci vred kmetje in meščani za vse Kranjsko samo enega poslanca. Tukaj bodo prav posebno pritiskali tako zvani socijalni demokrati. To so ljudje, kateri hočejo ves današnji red postaviti na glavo ter osnovati popolnoma drugačno državo, v kateri bodo vsi ljudje enaki. Bogatim hočejo vzeti premoženje,

nekako cepljenje proti tej bolezni, poskusili so to sredstvo tudi že v Indiji in vse kaže, da ima vendar nekaj uspeha; poročajo vsaj, da od sto obolelih in potem tako cepljenih, umre le povprečno trideset.

Naravno je, da evropske države hočejo vse storiti, da se zabrani kugi pot v naše kraje; le angleška se nekako brani pristopiti skupnemu delovanju, ker se menda boji, da bi njena kupčija v Indiji preveliko škodo trpela. Prve dni februarja bode mejnarodni zdravstveni shod v Benetkah, kjer se bode določilo, kako in kaj postopati gledé ladij in kupčije z Indijo. Popotniki iz Indije seveda se strogo opazujejo, predno smejo stopiti na suho. Turškemu sultanu pripadla bode pač naloga, prepovedati Turkom običajno romanje v Meko, h grobu Mohameda, kajti ravno tam bilo bi pravo gnjezdo za razširjenje kuge. Avstrijska vlada prepovedala je že uvaževanje stare obleke, cunj in drugih odpadkov za tovarne; poslala je tudi tri strokovne

kmetom posestva, obrtnikom zaslužek. Po njihovej želji bi maralo biti vse premoženje lastnina vseh, ali bolj prav, nobenega posameznega človeka, — marveč vse naj ima država, v kateri morajo vsi enako delati in sicer brez Boga, ker vere pravijo, ni treba, — država pa zopet deli vsem po potrebi. Najbolj na poti so jim pri teh smešnih zahtevah svobodni kmetje in prosti rokodelci — zato jim je med drugim prav poseben namen — končati kmetski pa rokodelski prosti stan, češ, potlej mora biti vse z nami — in zmaga je naša.

Pa kedo bode vendar verjel takim bedarijam? Oj, dosti prav dosti jih je — tudi v Novem mestu jih imamo. — Ker pa se sami s tem ponašajo in druge love v svoje mreže, bode gotovo prav in njim samim ušeč, ako očitno naznamo, kateri so socijalni demokrati pri nas.

Glavno gnjezdo jim je delalnica g. črevljarskega mojstra Stefanoviča. Radovedni smo, bode-li hotel ta mojster še črevelj pomeriti za duhovsko nogo, ako mu jo poda sploh kakov duhoven! — K temu prištej še nekaj družih rokodelskih pomočnikov, pa večino novomeških pisarjev različnih kancelij — pa imaš vse novomeške socijalne demokrate.

Gosposki tedaj sami po sebi niso ravno nevarni, ker so precej majhni; ali resnica je — ti ljudje imajo zvezo med seboj po celej Avstriji — še več — po celej Evropi! Na čelu so jim bogataši Judje, pri nas duajski Judje, ki hočejo ob lepej priliki zaslepljene porabiti v svoje koristi. V tem je moč. Jud daje denar, dajo ga tudi posamezni. Radi tega bodo hodili okrog različni slepilci, bodo pregovarjali, zabavljali, obetali, lagali, podkopavali. Lazili bodo okrog po dnevu —

zdravnike v Indijo, da tam temeljito prouče to bolezen in potem dajo potrebne nasvete, kako postopati zoper njo v zdravstvenem oziru.

Evropa se boji kuge, kajti grozno je že divjala in zahtevala več žrtev, kakor največja vojska. V šestem stoletju je razsajala kuga po Evropi skoro 50 let. Iz Azije se je priklatila v Palestino, od tam v Sirijo in v Carigrad; od tam po Italiji na Francosko in v Nemčijo. Takrat je umrlo samo v Carigradu do 5.000 ljudi na dan. Huda kuga je bila potem leta 717. v Carigradu, 774. na Italijanskem, 801. na Francoskem in Angležkem. Leta 1270. je kuga pobrala mnogo vitezov iz križarske vojske in tudi cesarja Friderika Rudečbradca. Strašna je bila kuga leta 1316. in 1317. v Italiji, Franciji, Belgiji in na Poljskem. Pisatelji iz XIV. stoletja ne znajo, koje ime bi dali tej strašni morilki. Zovejo jo: črna smrt, črna kuga, vesoljna morilka itd. A tudi na Kitajskem je vladala baš takrat „črna smrt“, morda še straš-

še raje po noči — posebno okoli volilnih mož po kmetih.

Zato rečemo še enkrat: pazite, koga volite za volilnega moža. Pridite volit ne samo delavci, hlapci i. t. d., ampak tudi drugi — pravico ima, kakor smo vže dejali — vsak volilec sploh. Dajte glasove poštemim, stanovitim in značajnim delavcem, hlapcem, gospodarjem ali komur koli — samo nikdar ne šlevi, ki se dá za vse dobiti!

Koga bomo volili za poslanca delavcev, Vam še naznanijo „Dol. Novice“.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

V državnem zboru se je železniški minister izrekel za železnico, ki bo šla skozi Bohinj v sv. Lucijo. Obljubil je, da bo predložil načrt in sestavo o njej precej prihodnjemu državnemu zboru. — Dne 16. pros. t. l. je v državnem zboru poslanec dr. Iv. Šušteršič govoril o pravosodnem razmerju na Slovenskem. Govor je spleh ugajal. Tudi pravosodni minister je obljubil, da ga bo uvaževal. — Pri razpravi kmetijskega ministerstva se je pa poslanec Povše pogumno in izvedeno potegoval za kmetijske koristi. — Sedaj je državni zbor že prenehal delovati. Po vseh deželah se pripravljajo za nove volitve. Kakor se kaže, se bodo vzlasi pulili za takoimenovano peto ali delavsko kurijo. Vsaka stranka hoče svojega moža posaditi na novi sedež v zbornici. Vzlasi delavna je socijalno demokratska stranka. Pazimo!

V Ljubljani se je vršil 28. t. m. shod zaupnih mož katoliško narodne stranke. Bil mnogoštevilno obiskan. Tudi dolenjska stran je bila lepo zastopana po mnogih duhovnikih in kmetih. Na tem

nejša, nego po Evropi: razni zgodovinarji sodijo, da je samo na Kitajskem pobrala kuga do 13 milj. oseb!! In l. 1347. Iz skrajnega vshoda priplazila se je „črna smrt“ v vedno odprta ji vrata, v Carigrad. Od tam je pričela zopet svojo pot po Evropi. Naslednjega leta je bila že v Italiji, potem v Franciji, potem v Nemčiji in tako je počasi lazila po vsej Evropi, da je leta 1402. prilezla celo v Islandijo! Takrat je izgubila Evropa tretji del svojega prebivalstva, v Aziji pa je pobrala kuga okoli 24 milijonov žrtev! In takrat so pričeli ljudje nekoliko misliti na sredstva, s katerimi bi se dalo upreti kugi. Gledali so v prvi vrsti na javno čistobo in baš tako na osebno. In res se je od takrat kuga pojavila v Evropi mnogo redkeje, in kadar se je pojavila, ni umiralo več toliko ljudij kolikor jih je kuga pobirala. L. 1628. in l. 1665 je bilo zopet nekoliko kuge, toda iste ni niti primerjati „črni smrti“ iz XIV. stoletja.

Kuge, lakote, vojske, reši nas o Gospod!

shodu so se izrekli zaupni možje z ogromno večino proti kompromisu z liberalci, to je proti takemu sporazumljenju z liberalno stranko, da bi katoliško-narodna stranka prepustila notranjske občine liberalni stranki, ta bi pa podpirala kandidaturo katoliško-narodnega moža v drugem kraju, v katerem pravijo liberalci, da imajo oni večino volilcev za se. Prav so storili. Proč z vsakim kompromisom! Mi se hočemo bojevati: ali zmagamo, ali častno pademo.

V deželnem zboru kranjskem, ki se je 26. jan. zopet odprl, predlagal je g. grof Barbo, da se v Ljubljani napravijo velika skladišča, kakoršna so tudi v Trstu; taka deželna skladišča bi bila gotovo posebno potrebna, da si pomore nekoliko naša trgovina in obrtnija.

V koroškem deželnem zboru je predlagal posl. Grafenauer, naj se stenografični zapisniki izdajajo tudi v slovenskem jeziku, ker dejanske potrebe to zahtevajo. Zanj je govoril tudi Gr. Einspieler. Predlog je bil seveda odklonjen: kdaj pa niso še odklonili nemški nacionarci kake pravične zahteve koroških Slovencev!

V Pragi se je novoizvoljeni župan staročeh dr. Srb odpovedal županski časti. Izvoljen je Mladočeh dr. Podlipny.

Pri zadnji dopolnilni volitvi na Dunaju je bil namesto dr. Luegerja v petem okraju izvoljen za poslanca prof. Jož. Sturm, rodom Slovenec, odgojen Hrvat.

Zunanji minister grof Goluhovski je bil šel v Berlin. Sprejet je bil prav prijazno. Menda ni šel samo na uro gledat. Gotovo je govoril kaj o zamotanih turških razmerah z nemškimi ministri.

V Ogerski zbornici je neki poslanec imenoval dvornike cesarja kralja češke in nemške pri-tepence. Ministerski predsednik Banffy ga je slišal, pa ga ni zavrnil ni z jedno besedico. To je minister po cesarski milosti!

Kaj je novega po širokem svetu?

Za upravitelja ruskega zunanjega ministerstva je imenovan ruski poslanik v Kodanju grof M. Murawiew. Vsak čas bo imenovan za ministra. Francozje so posebno ž njim zadovoljni, tem bolj, ker je najprej obiskal francoskega predsednika.

Na Cetinji obhajajo dvestoletnico črnogorske dinastije Petrovič-Njeguš. Slovesnosti se prebivalstvo vdeležuje prav navdušeno.

Italijanska vlada je bila, kakor se je pokazalo, prav na led speljala svetega Očeta. Ko je bila njih vojska zmagana v Afriki, je prosila sv. Očeta, naj on prosi Menelika, da oprostí vjetnike. Papež so prosili, pa komaj je odšel njih poslanec s prošnjo v Afriko, so že zagrmeli njih italijanski topovi v posadki v Afriki. Dasi ni jako

P. n.

(24—2)

Usojam se najljudneje naznaniti, da sem prevzel vodstvo od Steinfeldske pivovarne bratov Reininghaus v Gradcu v najem vzete, starorenomirane

gostilne gosp. Maksa Brunnerja v Novem mestu.

Potrudil se bodem kot zastopnik imenovane pivovarne s pozorno postrežbo, okusnimi jedili, izbornimi pristnimi dolensjimi in istrijskimi vini, kakor tudi z najboljšim Reininghauskim marčnim pivom p. n. goste najbolje zadovoljiti.

Za prijazen obisk prosi z velespoštovanjem

Anton Jakac.

Zaloga piva pivovarne Reininghaus je v isti hiši, kjer so se povešale ledeniške kleti, in se vabijo gospodje gostilničarji prijazno na odjemanje splošno znanega izbornega marčnega in uležanega piva v sodih ter se zagotavlja izredno pozorna postrežba.

Trgovski učencee.

V prodajalno z mešanim blagom sprejemem učenca, kateri je saj ljudsko šolo dovršil in je lepega vedenja.

Sprejme se tudi

za kupčijo sposobno dekle, katero bi tudi hišna in kuhinjska opravila preskrbelo.

(10—3)

Jakob Šega, trgovec. Škocijan.

Na prodaj

hiša z vsem zemljiščem

in potrebnim gospodarskim poslopjem, v lepi legi in dobrem stanu je na prodaj pri Matija Kovačič, Male Škrjanče št. 2. pošta Novo mesto. (3—3)

FRANC MURN,

lectar in svečar v Kandiji pri Novem mestu
priporoča po jako nizki ceni

voščene sveče in zavitke

kakor tudi

(276—6) **izvrsten med,**

katerega na drobno in debelo prodaja.

Kupuje tudi po najboljši ceni
rumen vosek in voščine

Hiša št. 45

na Čatežu ob Savi na državni cesti je na prodaj ali v najem oddati z gospodarskim poslopjem in vrtom; pripravna je za mesarijo, krmo ali trgovino.

(20—2)

Mih. Horvat, župnik na Čatežu.

SLOVENSKI
LIST S PODOBAMI

Izhaja v Ljubljani
v zvezkih dvakrat na mesec
na dveh polah. — Podaje pesmi,
povesti in znanstvene spise,
posebno o slovenski domovini
Stane na leto 4 gl. 20 kr.
na pol leta 2 gl. 10 kr., četrt leta
1 gl. 5 kr. — Dopisi in denar se
pošiljajo „DOM IN SVET“-u
v LJUBLJANI.

Kdo pije

Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak, kdor hoče svoje zdravje ohraniti in utrditi, pa ob enem noče pogrešati prijetnega kavinega užitka. Bobova kava je, kakor znano, škodljiva, ker preveč živce razburja; ako se jej pa Kathreinerjeva primeša, jej odvzame škodljive učinke.*****

Vsak jo pije, ki se ne čuti prav zdravega. Posebno za take, ki bolehalo na živcih ali v želodcu, izkazala se je Kathreinerjeva kava, čista brez primesi, v tisočerihih slučajih kot najboljša, najzdravejša in lahko prebavljiva pijača.

Vsak otrok in vsaka ženska naj pije Kathreinerjevo kavo, ki je tečna in se prilega slabemu in rahlemu telesu, naj bo že čista ali mešana z bobovo kavo. S svojim prijetnim, milim okusom se kmalo vsem prikupi. *****

Vsak, ki hoče pri gospodarstvu kaj prihraniti in vendar uživati okusno in zdravo kavo, naj si kupi Kathreinerjevo kavo. Naj bo čista ali mešana z bobovo, ugajala bo pa okus vsakomu.*****

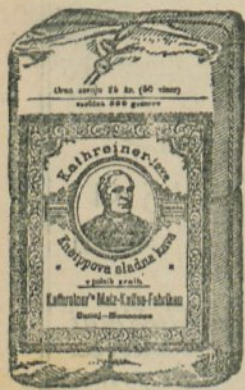

Mani diši najbolje!

Kathreiner-Kneippova sladna kava je v resnici zdrava družinska pijača, čist prirodan plod v celih zrnih, iz najboljšega slada izdelana in po Kathreinerjevem, v vseh deželah priznanem in od najveljavnejših strokovnjakov preskušnem načinu z okusom prave bobove kave prekislana. Kathreinerjeva kava združuje toraj v sebi prijetni okus ptuje bobove kave in vse od zdravnikov priznane dobre lastnosti domačega slada.

Prošnja - Kdor noče biti goljufan in oškodovan, naj pazi pri nakupu na varnostno znamko in na obliko na strani naslikanega izvirnega zavoja z imenom *Kathreiner*.

Zavoji brez imena „Kathreiner“ niso pristni.

Lepe kože domačih prešičev

kupuje

tovarna bratov Steiner v Gradcu.

(Gebr. Steiner, Lederfabrik Graz.) (13-3)

Glavni zastop v Ljubljani
ogrsko-francoskega zavarovalnega društva
(Franco-Hongroise)

sprejema za Novo mesto in druge kraje na Dolenjskem pod ugodnimi pogoji spretne in marljive zastopnike. Ponudbe naj se pošiljajo imenovanemu glavnemu zastopu v Ljubljani. Mestni trg 25. (8-3)

rad, Menelik ni mogel ustreči papeževi prošnji. Sedaj liberalni listi pa zasmehujejo papeža, češ, da ni nič opravil.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. Marsikedaj se mora to ali uno povedati, kar je neljubo. Taka je danes tudi z menoj. Vem da se bodo nekateri jezili, pa nič ne de, resnica kolje oči. Tem manj smemo molčati, ker besedo zahteva občinstvo samo.

Vže leta uigbajo novomeški očetje, kje bi se napravilo pripravno sejmišče, kajti vsakdo sprevideva, da je sedANJI prostor popolnoma nepripraven, zlasti ker so naši sejmi vedno večji in boljši, odkar imamo železnico. Prejšnji mestni zastop se je vže pogovoril z g. Ferličem, da se na njegovem prostoru napravi sejmišče, sedANJI povečani nov odbor je baje sklep zavrgel, hoteč ohraniti Loko še dalje za kraj, kjer naj se prodaja živina. Kaj ga je k temu naklonilo ne vemo. Resnica pa je, da je Loka odslej popolnoma neprikladna za sejmišče. Le poglejmo jo. Dohod je samo jeden, in sicer mimo pošte in davkarije. Gnječa je taka, da ti ni mogoče preriti ob sejmenjskem času. Kedor ne verjame naj poskusi. Jezé se, mi je pravil ob priliki zadnjega sejma gospod, da je tako rekoč v smrtnej nevarnosti potreboval s trga do pošte pol ure, med rogato in rilčasto živino, med vozovi in ljudmi. In kakov je dalje ta edini dohod? Ozek, ilovnat in ob dežju grozno blaten. Čudo da se ne zgodi večih nesreč ob sejmenjskih dnevih, ko se pomikajo skozi ozki prelaz ti doli, drugi gori. Nekov kmet je pravil, da se mu je zadnji sejem vol tako ranil ob voz v tej stiski, da bi raje dal petak, nego da se mu je to pripetilo. Pa kako je šele na sejmišču? Po bregu ilovnato blato, v dolini pa voda in blato. Prostora je trikrat premalo, vse pomešano, ko bi vendar moralo biti ločeno, vsaj prasci od goved. Ako mislite da pretiravam, poprašajte druge. Mestni očetje, vsaj ste bili najbrž sami priča, vsaj nekateri. Govorite resnico! Poprašajte g. živinozdravnika, ki se moral baje bežati iz grozne gnječe. Idite po štacunah in gostilnah, tamo zveste, kako so se kmetje jezili nad meščani, kako kleli. Zvedeli bodete isto, kar vam tu pripovedujem. Neizogibna potreba je, da tu pomagate, kakor koli. Sejmišče mora imeti dovolj prostora, mora imeti dohod in odhod posebej, mora imeti tudi prostor za konje, ako hočete, da stopi v življenje vže dovoljeni konjski sejem.

To morate preskrbeti, ako hočete, da se novomeški sejmi še bolj povzdignejo, in lahko bi se, kakor se kaže. Dosegli pa tega na Loku nikdar ne bode; pač pa bodo kmetje, kakor tudi drugi kupci še dalje zabavljali in novomeščane preklinjali, kakor se je to čulo ob zadnjem sejmu.

Iz Brusnic. Sprejmite drage „Dol. Nov.“ nekoliko vrstic tudi iz Brusnic. Četrtek dne 21. prosinea, bil je za našo faro vesel, pa tudi poln radosti dan, na katerega smo se vsi farani že dolgo pripravljali. Takoj ko smo zvedeli, da našo faro nastopijo ta dan visokočastiti gospod Janez Piber, bilo je naenkrat vse, staro in mlado v skrbeh, kako bi visokočastitega dostojniše sprejeli. Da nismo držali pri tem križem rok, bilo je videti ta dan. Postavili smo do 200 mlajev, med temi eden visok 15 sežnjev okinčan z zastavami in venci. Koj na meji naše fare, na Ratežu, stal je veličasten slavolok s prelepim napisom. Tukaj je čakal občinski odbor, in visokočastiti dosedanji farni oskrbnik g. Jožef Borštinar, župnik iz Št.

Petra, kateri je došlega gospoda v imenu občinskega odbora prisrčno pozdravil, na kar se je ogovorjeni z lepimi besedami toplo zahvalil. Med gromenjem topčev se je došli z mnogim spremstvom na vozeh odpeljal po državni in okrajni cesti, kjer so stali krasni slavoloki proti Brusnicam. Pri prvem slavoloku v Brusnici je šolska mladina pričakovala s zastavami svojega dušnega pastirja. Pri dohodu je z lepim nagovorom učenka nagovorila velečastitega ter mu izročila šopek cvetljic, katerega je ta prijazno sprejel, ter se prisrčno zahvalil. Mnogobrojno število ljudstva in šolska mladina je potem spremila visokočastitega gospoda ob gromenju topičev in slovesnem zvonjenji v krasno razsvetljeno cerkev, kjer je bil blagoslov z Najsvetejšim in potem izročitev cerkvenih ključev. V nedeljo dne 24. t. m. ob 10. uri dopoldne je spremljevalo deset visokočastitih sobratov našega visokočastitega gospoda v tukajšnje cerkev, katera je bila krasno okinčana in razsvetljena. Po odpetem poklicu sv. Duha, stopijo na prižnico milostljivi gospod dekan prošt Peter Urh, v prelepem in podučnem govoru razlože skrbi dušnega pastirja do svojih ovčic. Po dokončani slovesni daritvi sv. maše z zahvalno pesmijo spremili so pri veličastnem zvonjenji in gromenju topičev duhovni gospodje svojega sobrata v farovž, kjer se je pri obedu čulo mnogo napitnic. Tako je minulo dva dni veselja za našo faro s prošnjo, da nam Bog ohrani novega dušnega pastirja še mnogo let. Živio. Z Bogom!

Z Rake. — Pri nas ni posebnosti, vendar bi rad vsaj kaj malega sporočil „Dol. Novicam“ — Letinja je bila-srednja, vinska pa slaba. Vže drugod je vino, kakor znano, letos kislo in malo močno, pri nas je pa pripomogla ledena toča, da nam je splaval uže dayno pred trgatvijo up kar po vodi.

Veselo pa je, da se vsaj nekateri poprijemajo pridno rigolanja in sajenja ameriških trt. Upamo, da bode kmalu pamet srečala vse, da sprevidijo, da je to edino, ako hočemo, da nam vinska gorica zopet donša tako potrebnih novcev, kakor je bilo nekdanj.

Deželni zbor je vže sklenil, da se napravi cesta od Maršče vasi skozi Čisti breg, Koprivnik, Malence do Kostanjevice. Temu se pa nekateri ustavljajo zahtevajè, naj se gradi nova cesta od Gmajnice naravnost skozi Krakovski gozd, da se združi v nižavi s cesto z Rake v Krško vodečo. Nam se zdi, da bi bila ta druga cesta brez potrebe, ker ne bi bila nobene koristi — vsaj ni prometa — pač pa grozno draga. Prepričani smo, da deželni zbor v to ne bo privolil.

Iz Leskovca 20. januarja. — Malokedaj kaj čitate iz naših krajev, in še to ne veselo. Leta 1895 nas je meseca maja sneg hudo poškodoval, lanskega leta v avgustu pa toča. Letine so torej slabe. K temu je pritisnila posebno prešičja bolezen in nje zaprtija. Zares nismo mogli nikjer denarja dobiti, pa treba je bilo vendar plačati razne davke in pristojbine; cerkev bomo tudi popravljali, in so nam skoz dve leti naložili po 22 odstotkov. Nimamo denarja za najpotrebnejše reči: sol, obleko, obuvalo. Otroci morajo v šolo, če ne, plačaj ali denarno kazen, ali pa moraš sedeti primerni čas. Otrok mora v šolo, če so tudi stariši goli. Trta nam tudi ni rodila, in pravijo, da je to kar je toča pustila, do polovico trt pozebló. Kaj bode? Dokler je grofova družina tu bivala je preblaga grofinja najpotrebnejše deklice oblačila, dečke pa naš gosp. dekan. Ker pa sedaj grofova obitelj na Dunaji biva, se je naš gospod dekan in nadžupnik obeh usmilil, ter 50 dekletom kupil naglavne rute in 50 šolarjev s hlačami, lajbeljci in suknami preskrbel;

to je veselje za šolsko mladino, pa gotovo še večje za nas uboge stariše, ki smo tem blagim činom ene velike skrbi rešeni. Šolarji dobivajo od tega gospoda še drugih dobrot. Zatoraj jim kličemo: Bog Vam povrni stotero!

Hvaležni stariši.

Pismo iz tujine. Ravnokar prečital sem došlih mi „Dol. Nov.“ Srčno me veseli akoprav v tujini, da se tudi skorej že pozabljenim Dolenjcem posebno Belokranjcem oznanjuje evangelijski, katerega drugi avstrijski državljani že iz glave znajo. Oznanoval bi tudi jaz po zmožnosti evangelijski tam po mojem rojstnem kraju Belokrajne, ko bi me sprejeli.

Torej podajmo se proti Gorjancem in tam navzdol proti „Luži“ in pred nami stoji Belokrajna. Če poprašuješ po vaseh po gospodarjih, odgovorila ti bode gospodinja: mož je tam v „estrajih“, pri trgovini, koš nosi tam po kmetih in v koši ima za prodajati židovski „klump“ to je maloyredna roba samo na videz narejena, in predraga je ta roba, to pa dela ta ubogi „kredit“, ki ga da žid tukaj v Lincu našim Kranjcem, prav za prav „krošnjarem“ z Belokrajne. Vsak tak trgovec ali krošnjar dobi robe ali blaga za trgovino kolikor potrebuje ko z doma dojde, ako je prejšnje leto z njim barantal. Kar iztrži iz te robe, poslati mora domu, zakaj zadolžil se je prej ko je z domu odšel, kajti tiste krajcarje katere tukaj dobi, pobere hiša sprotno, ker doma mu grunt nič ne nosi, pravi naš krošnjar, če ga vprašam, in kupcu sem še od lani dolžan, pa vendar mi je zaupal. Sin je v Ameriki, pa mi ni še poslal kar sem mu dal za rajžo. Tako se zadolži naš Belokranjec, zraven pa zaprtija z terštvom živinskim.

Veseli me vendar, da imamo v Črnomlji gospode možake, ki se za nas poganjajo. Z njih trudom dobili smo novo trsje, da smo že lansko leto pridelali nekaj vederc tam po Gorenjski in Ručeski gori. Vendar imamo novo upanje. Dobili bodo vodovod napeljan iz mrzlega Blatnika tje do Črnomelja, vasi Vrčice, Kot, Ručetnavas, Mihelavas, Rožanc, Lokve in do Strekloyca čez Gorence, Semič in Podreber. Železnica pravijo, da že cvete tam po Belokranjskej dolini. Pri priličnem mestu Črnomlja vzdigovale se bodo vsakovrstne tovarne in ostajali bodo naši fantje doma da si kaj prislužijo v domačem kraju, ne pa v daljni Ameriki po nevarnih jamah. Poprijeli se bodo tudi naši obneverjeni kmetje zemeljskih tal; tam koder sedaj resa in stelja raste, izoral bode naš kmet in bode imel slamo za nastelje živini, kajti stelja tudi rada pozebe. Treba je torej našega kmeta spodbujati k kmetovanju s skušenim izgledom. Če pogledaš iz hribov v to dolino videl bodeš dragi moj čitalec, da veliko polja stoji praznega, samo rena živina prepašuje se po resi skorej od sv. Jurija do jeseni, kaj bi rekel, do snega. Naš kmetovalec rad napreduje, samo treba je dobrega izgleda, in tega tudi zdaj imamo v Grmski šoli, kjer se uzorno poučuje in po vzgojenih šolarjih nauk razširja po deželi. Naši pridelki bodo bogatejši postajali, in ko dobimo železnico še v Belokrajno, bo šlo vse v denar. To selenje Belokranjcev v tuje dežele bode potem prenehalo, kar silno želi iz tujine svojim sorojakom,

M. J . . . a.

Domače vesti.

(Občnizbor) „katoliškega političnega društva za Dolenjsko“ bo 8. februarja ob 2. popoldne v hiši rokodelskega doma v Novem mestu. Brez drugega povabila se vabijo s tem naznanilom vsi udje imenovanega društva.

(Članom upravnega sveta dolenjskih železnic) imenovalo je ministerstvo gosp. poslanca dr. Ivan Tavčarja na mesto odstopivšega dvornega svetnika Šukljeja.

(† Ernest Vrančič), sedmošolec, umrl je 25. minol. meseca v tukajšnji bolnišnici Usmiljenih bratov vsled vročinske bolezni. Bil je priden učenec in priljubljen njegovim tovaršem. Naj v miru počiva!

(† Josip Seunig), grajšček na Bokalcah pri Ljubljani umrl je 25. januarja nenadoma, 61 let star, v svoji hiši v Ljubljani. Rajni gospod imel je mnogo zaslug za kmetijsko društvo, videli smo ga tudi vselej po naših krajih pri premovanju živine, pri dirki v Št. Jerneju itd. Blag mu spomin! — V Ljubljani je tudi umrla gospa Maršal, vdova bivšega zdravnika v Trebnjem, od koder se je pred nekaj leti v Ljubljano preselila. Naj v miru počiva!

(Dolenjski Sokol) priredi 20. svecana v prostorih „Narodnega doma“ svoj prvi družbinski večer. Program, kojega glavne točke bode izvrševal režiser slov. ljubljanskega gledišča, gosp. Ineman naznanil se bode pozneje.

(Protovoljno gasilno društvo v Novem mestu) priredi dné 6. februarja 1896 plesni venček v Narodnem domu. K tej veselici vabijo se najuljudneje vsi prijatelji društva. Začetek točno ob polu osmi uri zvečer.

(„Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov“ v Novem mestu,) napravi 14. feb. ob 7. uri zvečer v lastnem domu predpustno veselico, s petjem, deklamacijama, šaloigro „Dimnikar knez — knez dimnikar“ ter šaljivo loterijo.

(Volilni shod) priredi gospod Viljem Pfeifer v petek 5. feb. ob polu dveh popoldne v gostilni g. prečenskega župana poleg novomeškega kolodvora.

(Loterijo na dobitke) (efektno loterijo) je dovolil finančni minister mestni občini ljubljanski. Izdalo se bo milijon srečk po 50 kr. Dohodek je namenjen za zgradbo podrhtih mestnih poslopij in za ureditev ulic.

(Mestna in meščanske garde godba) sprejme takoj rokodelske učence ali pa tudi pomočnike v poduk godbe, in sicer najrajše domačine, od katerih je pričakovati, da ostanejo potem člani godbe. Oglasila sprejema načelnik godbe Josip Košiček.

(Nedeljski tečaj za cepljenje ameriških trt z zamaški) priredi kmetijska podružnica novomeška v svoji bralnici meseca februarja in marca in sicer ob nedeljah 21. in 28. februarja in 7., 14. in 21. marca t. l. Pouk in vaje bodo trajale vsako nedeljo od 8. do 11. ure dopoldne. Gospodarji in kmetijski mladenči, ki se želé udeležiti tega tečaja, naj se zglasijo v kmetijski bralnici v nedeljo 7. in 14. februarja. Vsak udeležnik bode moral tečaj točno obiskovati. Koncem tečaja bo vsak tudi preskušen v cepljenju. Potrebne nožičke in druge priprave za cepljenje preskrbela bode podružnica. Opozarjamo vse gospodarje na ta tečaj ter jih pozivljemo, da se ga udeležé v kolikor mogoče obilem številu. Vsakemu je sedaj prilika dana, da se pouči v potrebnem cepljenju ameriških trt.

(Visoka starost.) V fari Bučenski občine Raške umrl je Jožef Šutar, star nad devetdeset let ter bil še jako trden mož.

(Poučni tečaj za ribiče) bode letos prvi teden po Veliki noči, toda le v tem slučaju, ako se do 15. dne februarja t. l. zglati zadosti ribičev. Vsled tega se posestniki in najemniki ribarskih okrajev

prosijo, naj do navedenega dne slušateljše za ta tečaj priglasijo o. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Podpore morejo dobiti le taki udeleženci, ki dosedaj nišo še bili v takem tečaju.

(Družbi sv. Mohorja) je zadnji čas ta mesec pristopiti, oziroma naročnino ponoviti. Knjige izidejo iste, kakor jih napoveda družbeni „Glasnik“. Uduina znaša 1 gld. Pozneje bi veljale te knjige 3 gld. 50 kr. Pristopajmo pridno in spodbujajmo druge. Za Novo mesto sprejema člana g. kapiteljski vikarij.

(Nekaj za vinogradnike.) V drugi polovici leta 1896 izročil je poslanec Pfeifer v imenu kmetijskih podružnic Vinica, Črnomelj, Metlika, Novomesto, Kostanjevica, Krško sledečo prošnjo: Položaj vinogradnikov postaja od dne do dne težavnejši. Neugodne trgovinske pogodbe in umetna vina provzročujejo, da pada vinska cena vedno. Perenospera (strupena rosa) in druge trte uničujejo glive zmanjšujejo dohodke vinogradov, ker provzročuje boj proti tem škodljivcem stroške, ki so bili pred leti nepoznani. Nasaditev po trtni uši uničenih vinogradov prizadeva velikanske stroške, ki se povračajo le polagoma tekom mnogih let. Le malo posestnikov je v srečnem položaju, da zmorejo te izvanredne in velike stroške. Ogromna večina prositi mora tuje pomoči potom državnih in deželnih posojil, da obnove svoje po trtni uši uničene vinograde. Kar se pa tiče perenospere ali tako imenovane strupene rose, zamore se ta nadloga le v tem slučaju zatreti, ako se nji nasproti postavijo vsi vinogradniki v bran. Če škropijo le posamezniki svoje vinograde, drugi pa ne, ostanejo v neškropljenih vinogradih okužena mesta, iz katerih se ta bolezen po nezatrutih glivah širi vedno naprej, da je ni konec. Očividno je toraj, da to povsem ne pomaga, če premožnejši posestniki kupijo škropilnice in potrebno gradivo in če škrope z njo svoje vinograde, če pa nasproti manj imoviti vinogradniki tega zaradi pomanjkanja potrebnih sredstev storiti ne morejo. Tem manj imovitim posestnikom treba je toraj v tem oziru pomoči in sicer od države, kakor se to godi na Ogerskem. Pred kratkim namreč je ogrski poljedelski minister dal razdeliti 1903 škropilnic brezplačno med manj imovite vinogradnike, kateri nimajo druge dolžnosti, nego da z brezplačno dobljenimi škropilnicami škropé svoje vinograde. To postopanje ogrske vlade upliva posredno neugodno tudi na našo državno polovico toliko časa, dokler se pri nas ne posnema. Kakor hitro in tem bolje bode Ogrska spravila svojo vinsko produkcijo na isti stan, kakor je bil poprej, predno se je prijavila trtna uš, perenospera itd., bode začela izvaževati svoja vina tudi v naše dežele in spravljati jih na trg; s konkurenco z cizlajtanskim vinom udomačilo se bode Ogrsko vino v naših deželah, in težko ga bode pozneje izpodriniti. Treba je toraj, ako hočejo naše dežele tostran Litave v okom priti temu konkurenčnemu boju, da naša država v tem oziru popolnoma posnema Ogrsko vlado in da ona za vinogradnike stori to, kar stori Ogrska država za svoje vinogradnike. To pa gledé Kranjske tem bolje, ker je naša dežela po potresu, po vremenskih in drugih nezgodah itd. v zadnjih letih ubožala in si ne mora sama pomagati. — Tedaj se prosi, da blagovoli Vaša Prezvzišenost naročiti škropilnice proti perenosperi in jih brezplačno razdeliti med manj imovite vinogradnike. — Tudi poslanec Povše je to zadevo povdarjal v svojem govoru dné 15. t. m. — Nato je g. poljedelski minister v seji 16. t. m. doslovno sledeče odgovoril: „Od gosp. poslanca Pfeiferja bila je meni, ne tu v javni seji,

temveč naravnost izrečena želja, da bi se revnim občinam, katere zelo trpé od strupene rose — to je tudi posl. Povše omenil — škropilnice brezplačno razdelile. Usojam si izreči, da sem pripravljen ustreči tej želji“.

(Današnji list) obsega deset strani.

Loterijske številke.

Trst	16. januarja	65	61	28	60	46
Gradec	23. „	83	65	14	75	8
Trst	30. „	19	17	5	39	18

ZAHVALA.

Za mnogobrojne izraze iskrenega sočutja o smrti naše nepozabne soproge, oziroma matere, gospe

Marije Agnič,

izrekamo vsem prijateljem in znancem, sploh vsem. ki so se udeležili pogreba drage rajnice, najtoplejšo zahvalo.

NOVO MESTO, dné 18. januarja 1897.

(34)

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Povsodi iskal sem zdravil in pomoči in nisem jih mogel najti pravih. Zato bodi najprisrčnejša zahvala velezaslužnemu gospodu dr. Defranceschi-ju v Novem mestu, kateri je mojo bolno nogo popolnoma ozdravil ter upam, da se mi rana več ne ponovi.

Hvaležni

Fran Zorec,

(42)

posestnik v Dobu pri Št. Vidu.

V topliškem gradu

bode

v četrtek 11. februarja ob 2. uri popoldne

javna dražba

pohištva, vozov, komatov, porcelanaste posode in dr. (43)

Stanovanje z vso hišno opravo,

obstoječe iz dveh sob v I. nadstropji hiš. št. 73 na glavnem trgu v Novem mestu z izgledom na trg, je s 15. marcom oddati. — Več se izvé ravno tam.

Na prodaj je posestvo,

obstoječe iz hiše, potrebnega gospodarskega poslopja in orodja, vse v dobrem stanu, z lepim zemljiščem, travniki in 17 oralov hoste v Bogniči vasi pošta Trebelno na Dolenjskem. — Več pové lastnik

(4—3)

Anton Krese št. 5.

Na prodaj je

pod z malim podom, senico in lopo,

in strešni stol (grušt) 10m dolg in 7m širok. Vse je še v dobrem stanu. Več se izvé pri Antonu Strajnar v Dol. Ponikvah pošta Trebnje. (32—1)

Štev. 496

Razglas.**OBČNI ZBOR**

prve dolenske posojilnice,

registrirane zadruge z neomej. poroštvom v Metliki

skliče se s tem

na 14. februarja 1897 l. ob 9. uri dopoldne
v pisarno mestne občine Metliške.

Ako pa k temu občnemu zboru dovolj povabljenih, v smislu § 39 posojilničnih pravil, ne bi prišlo, bode drugo občno zborovanje

dne 7. marcija 1897

ob istej uri in na istem kraju, z dostavkom, da se bode ta dan čez na dnevni red stavljene predmete brez ozira na število navzočih društvenikov sklepalo.

Dnevni red na občnem zboru je sledeči:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Potrjenje računa za 1896 leto.
5. Predlog bilance za 1896 leto.
6. Volitev ravnateljstva in nadzorstva.
7. Predlogi društvenikov.

Nadzorstvo I. dolenj. posojilnice v Metliki,
(36) dně 24. januarja 1897.**Užigalice in svinčniki
družbe sv. Cirila in Metoda**

— so došli! —

Rodo!jubi, poslužujte se jih pridno!

Stanovanje

v Novem mestu h. št. 211, v prvem nadstropji, obstoječe iz štirih lepih sob, kuhinje, shrambe, kleti, drvarnice itd., odda se s 1. aprilom v najem.

V prodajalno z mešanim blagom sprejme se takoj

trgovski učenec,

ki ima veselje do trgovine, ter je slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožen. — Kje, pové vredništvo tega lista.

Josip Leuz, (12—3)

trgovec v Ljubljani, Reseljnova cesta

kupi je ter plačuje po možno najvišji ceni, kakor: ribniški, angleški in onejida krompir, želod, hrastove ježice, bukov žir, vsakovrstne zdravilske rastline (korenine in perje), v vsaki množini.

Plaćuje takoj!

Staroznana gostilna

v Skabrnetovi hiši v Novem mestu

popolnoma prenovljena,

po dogovoru z delom vrta

daje se

s 16. novembrom 1897 v najem.

Natančneje poizve se v Novem mestu pri
Skabrnetu v I. nadstropji.**Stanovanje**odda se v Novem mestu „mej vrta“ (Školova hiša)
št. 157. — Več se izvé ravno tam. (33—1)**Vodstvo kmetiške šole na Grmu**

išče

dobrega hlapca

za k volem.

(35—1)

V Novem mestu na glavnem trgu št. 92 je

prodajalna

tako j za oddati. S prodajalno se tudi lahko stanovanje v hiši dobi. — Več se izvé pri lastnici gospej Ani Mascon na Dunaju (Wien) VIII. Lederergasse Nr. 3, I. Stock. (37—1)

Trgovski pomočnik (špecerist)

star do 18 let, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se sprejme takoj v prodajalnico z mešanim blagom. — Kje, pové vredn. tega lista. (30—1)

Pri trgovcu Alfonzu Oblaku v Novem mestu

se dobiva po primerno nizki ceni

najboljša pristna francoska

prozorna Galerta ali želatina

za vino čistiti.

(41)

(Beri prvi članek današnjega lista.)

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da bodem imel po svečnici v zalogi zopet

janit ali rujavi debeli smodnik

za kamenje streljati.

Ob jednom priporočam svoje špecerijsko in železninsko blago, s katerim bodem skušal slavno občinstvo v vsem zadovoljiti.

(39—1)

Franc Kastelic,
v Kandiji pri Novem mestu.